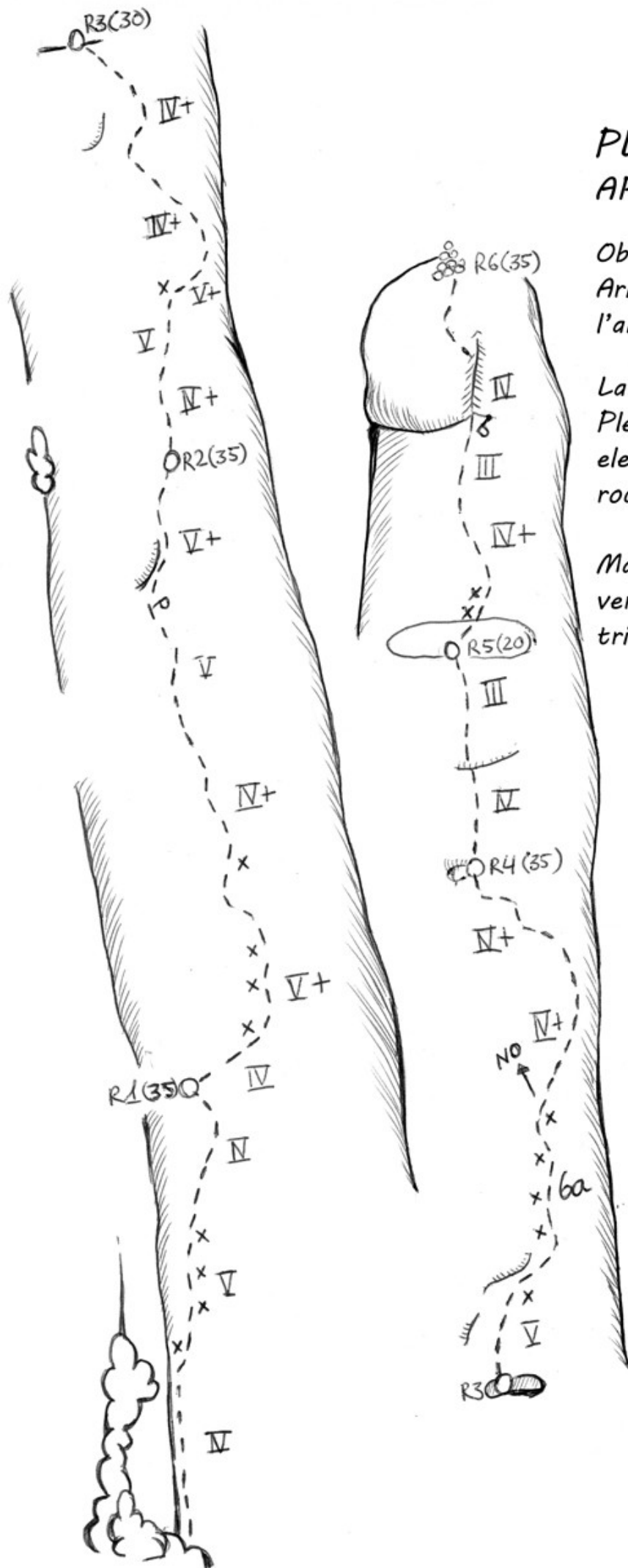

PLEC DE LLIBRE SUPERIOR ARESTA ARCARONS (MD) 190m

Oberta per Joan Carles Grisú, Marc Homs,
Armand Ballart, Sergio Martínez i J. Borrut
l'any 1978.

La via aprofita la superba aresta sud del
Plec Superior per traçar-hi l'itinerari més
elegant possible. Escalada sensacional, sobre
roca de qualitat i amb trams exposats.

Material: 10 cintes exprés, aliens groc,
verd i blau, joc de Camalots fins el #2 i
tricams blanc i negre.

Hi ha itineraris que són una declaració d'intencions, una manera d'entendre l'escalada. Sens dubte, l'*Aresta Arcarons* pertany a aquesta categoria de via, on toca escalar sense embuts, sublimant l'escalada més montserratina per sortir airosos d'aquest magnífic tobogan que és l'aresta sud Del Plec Superior. Rocam excel·lent, bona dosi d'exposició i un dels entorns més feréstecs del Serrat, són les cartes de presentació d'aquesta super-clàssica del migdia montserratí. Imprescindible.

Recordeu que segons l'"Acord sobre la regulació de l'escalada al Parc Natural de la muntanya de Montserrat", en aquesta zona (C-1) resta prohibida l'escalada de l'15 de febrer al 31 de maig.

- Via: Aresta Arcarons
- Zona: Montserrat – Ecos
- Dificultat: 6a (MD)
- Dificultat obligada: V+
- Llargària: 190 metres
- Grau d'exposició: Alt
- Grau de compromís: Alt
- Equipament: Pràcticament equipada amb parabolts. Reunions rapelables menys les dos darreres. Trams exposats
- Material: 10 cintes exprés, aliens groc, verd i blau, joc de Camalots fins al #2 i tricams blanc i negre
- Orientació: Sud
- Valoració: *****

Aproximació:

Deixem el vehicle a l'inici del camí dels Francesos (passat el restaurant de la Vinya Nova). Enfilem l'esmentat camí fins arribar al Coll del Mosset, des d'on tenim una excel·lent panoràmica dels Plecs i el Montgrós. Prenem un corriol que baixa a la canal del Migdia. La seguim direcció nord fins arribar a la canal que baixa dels Plecs (la primera després de la Cajoleta). La remuntem fins al mateix peu de via.

La via:

Ens trobem davant una de les línies més belles de Montserrat, per l'entorn, el traçat i la manera com fou oberta, minimitzant l'us d'expansions. Així doncs a totes les tirades trobarem seccions de IV+/V exposades, tot i que a totes hi podrem anar col·locant algun flotant que altre. La roca és de primera i el tipus d'escalada el més genuí de Montserrat, on una bona col·locació de peus i saber llegir la roca seran factors fonamentals.

El primer llarg no té gaire història i es troba ben assegurat. Al segon llarg reserveu-vos un camalot #1 i #2 per posar-los entre la darrera expansió i el clau. Un cop encintada l'expansió del

tercer llarg marxeu a la dreta per després fer una bona diagonal a l'esquerra. A la quarta tirada des de la darrera expansió marxeu en tendència a la dreta per després tornar a l'esquerra. A partir d'aquest punt l'escalada és un passeig fins al cim.

Descens:

Fem un ràpel pel vessant oest que ens deixa al coll entre el Plec Superior i el Plec Estret. Remuntem el vessant est d'aquest i continuem la travessa dels Plecs amb algun pas aïllat de IV fins arribar a una alzina amb bagues des d'on rapelem. Continuem cap al sud primer i cap a l'est després (fites) fins atènyer la canal dels Plecs i passar pel peu de via.

El que més m'ha agradat:

- Elegant recorregut del primer al darrer metre, essència de l'escalada montserratina.
- Roca de primera.
- Entorn únic, amb la recompensa de gaudir des del cim d'un dels miradors més exclusius del Serrat.